

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 128.097 van 12 februari 2004
in de zaak A. 147.484/VII-31.627**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. KPWAKPWO NDEZEKA,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Omwentelingsstraat 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 11 februari 2004 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2004 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 januari 2004, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 februari 2004;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij en het administratief dossier van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die, loco advocaat E. KPWAKPWONDEZEKA, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 24 januari 2004 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling, na in Zaventem door de federale politie te zijn tegengehouden wegens een vervalst paspoort.

1.2. Op 26 januari 2004 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 5 februari 2004 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing, omdat hij van oordeel was dat de aanvraag bedrieglijk was.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende bovendien dat een verzoekende partij, die van de Raad van State verwacht dat deze binnen een zeer korte tijdsspanne een arrest velt, moet aantonen dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht onwettig is en dat het voordeel dat zij wil bekomen, te dezen een nieuwe kans op erkenning als vluchteling, rechtmatig en reëel is; dat het te dezen vaststaat dat de verzoekende partij pas een asielaanvraag heeft ingediend nadat zij door de federale politie was onderschept in de luchthaven van Zaventem omdat zij onder een vals paspoort reisde; dat deze omstandigheid gegronde twijfels doen rijzen over de ernst van de asielaanvraag, die dan nog gesteund is op een verhaal dat in strijd lijkt met de informatie waarover de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

beschikt; dat deze vaststellingen volstaan om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

E. BREWAEYS.